

Til nr. 10 (§ 119, stk. 2, nr. 4)

Ændringen er en konsekvensrettelse som følger af, at § 119, stk. 5, ophæves.

Til nr. 11 (§ 119, stk. 2, nr. 5)

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 119, stk. 2, nr. 5, i den danske retsplejelov.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at en ansøger for at opnå advokatbeskikkelse – som efter reglerne i den danske retsplejelov – skal have gennemført en teoretisk grunduddannelse og have bestået såvel en teoretiske prøve som en praktisk prøve.

Den teoretiske prøve skal udformes som en eksamen, hvor ansøgerne eksamineres i de emner, som skal indgå i den teoretiske grunduddannelse, dvs. advokattret (bl.a. reglerne om god advokatskik og klientkontovedtægten), advokatfærdigheder (bl.a. juridisk problembehandling, forhandling, retssagsbehandling og mediation) og drift af advokatvirksomhed (bl.a. regnskabsforståelse og -analyse).

Den praktiske prøve skal bestå i førelse af én sag for byretten, landsretten eller Sø- og Handelsretten. Dommeren/dommerne vurderer, om sagen vil være egnet til at udgøre den praktiske prøve.

Medvirker der alene én dommer i sagen, skal denne bistås af en censor ved vurderingen af, om ansøgeren har bestået prøven. Censoren kan f.eks. være en advokat udpeget af Advokatrådet. Medvirker der en juridisk dommer og 2 sagkyndige dommere, skal den juridiske dommer tillige bistås af en censor. Medvirker der 3 juridiske dommere i sagen, skal der ikke tillige medvirke en censor.

Dommeren og censoren eller de 3 dommere skal være enige om, at ansøgeren har bestået prøven, før prøven kan anses for bestået. Består ansøgeren ikke prøven, skal dommer eller censor orientere ansøgeren om, hvad der har bevirket, at vedkommende ikke har bestået. Ansøgeren kan dog ikke få oplyst fordelingen af dommerstemmerne.

Kravet om medvirken af censor skyldes dels et hensyn til dommerne om, at en enkelt dommer ikke alene skal bære ansvaret for såvel en materielt rigtig afgørelse af selve sagen samt en vurdering af ansøgerens indsats under sagens førelse. Endvidere består der et hensyn til ansøgeren, for hvem beståelse af prøven er af stor betydning.

Hvis det ikke er muligt for ansøgeren at finde en egnet sag, der kan udgøre den praktiske prøve, kan ansøgeren i stedet møde i en fiktiv retssag.

Justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om den teoretiske grunduddannelse, den

teoretiske prøve og den praktiske prøve, herunder de fiktive retssager, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.1, 3.4.2 og 3.4.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt de specielle bemærkninger til § 143, jf. dette lovforslags § 1, nr. 32.

Til nr. 12 (§ 119, stk. 3)

Med ændringen af bestemmelsen lempes kravet om, at en advokatfuldmægtig skal have deltaget i behandlingen af retssager, dvs. givet møde i retten. I stedet stilles der krav om, at advokatfuldmægtigen skal have opnået kendskab til behandlingen af retssager. Et sådant kendskab kan naturligvis opnås ved at give møde i retten, men også gennem f.eks. udfærdigelse af processkrifter. Principalen skal ved fuldmægtigens ansøgning om advokatbeskikkelse afgive erklæring om, i hvilken periode fuldmægtigen har været ansat som autoriseret advokatfuldmægtig hos principalen, om ansættelsen har været på fuld tid, og at fuldmægtigen har deltaget i almindelig advokatvirksomhed, herunder opnået kendskab til retssagsbehandling.

Ændringen er en konsekvens af, at mange advokatfuldmægtige i dag kun sjældent møder i retten. Ændringen skal endvidere ses i lyset af, at der nu stilles krav om beståelse af en praktisk prøve i retssagsbehandling som betingelse for at opnå advokatbeskikkelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.1, 3.4.2 og 3.4.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 13 (§ 119, stk. 4)

Der åbnes ved ændringen af bestemmelsen mulighed for, at også anden beskæftigelse end de stillinger, der er nævnt i § 119, stk. 3, efter en konkret bedømmelse af stillingens indhold og relevans for advokattgerningen kan medregnes med op til 3 år. Maksimumgrænsen for medregning på 2 år ophæves således.

Formålet med ændringen af bestemmelsen er primært at give mulighed for, at ansættelse som autoriseret advokatfuldmægtig i en virksomhed eller organisation kan medregnes fuldt ud med op til 3 år. 3 års ansættelse som autoriseret advokatfuldmægtig i en virksomhed eller organisation vil således kunne give adgang til advokatbeskikkelse, forudsat at den konkrete ansættelse fuldt ud kan ligestilles med en ansættelse som autoriseret advokatfuldmægtig på et advokatkontor.

Fuldmægtigens principal skal ved fuldmægtigens ansøgning om advokatbeskikkelse afgive erklæring om, i hvilken periode fuldmægtigen har været ansat som autoriseret advokatfuldmægtig hos principalen, om ansættelsen har været på fuld tid, og at fuldmægti-